

Դանիել Վարուժան

Երնում

Իրիկվան մեջ հովերն հևուն
Երբ դուրս կ'ելեն քարայրներեն՝
Մեկ ծայրեն մյուսը կալերուն
Ա՛լ կամնրված հունձքը կ'երնեն՝
Հրծծելով երգն Աշխատության.
— Երնե՛, Էրան, երնե՛, Էրան.
Հարդը քեզի, մեզի ցորյան:—

Հարս ու աղջիկ, պարմանիներ,
(Ժրպատուն վարդեր մասուրի բով)
Իրենց ձեռքին հոսելիներ
Կը ճեղքեն թեղն, հույսերու բով.
Ու կը պոռթկա երգն հաղթական.
— Երնե՛, Էրան, երնե՛, Էրան.
Հարդը քեզի, մեզի ցորյան:—

Ժիր շարքերուն մեջ ի՛նչ խուճապ
Ելող իջնող բազուկներու...
Հեղեղներ են՝ որ հապշտապ
Վեր կը նետվին՝ սաթ տեղալու.
Ու կ'եռա երգն ալետատան.
— Երնե՛, Էրան, երնե՛, Էրան.
Հարդը քեզի, մեզի ցորյան:—

Հովեր կ'անցնին, խարտիշահեր,
Թողլով որ վա՛րը երկարին
Հարդգողի լույս ճանապարհներ՝
Ու սարյակներ կը թափառին՝
Սուլելով երգը ցընծության.
— Երնե՛, Էրան, երնե՛, Էրան.
Հարդը քեզի, մեզի ցորյան:—

Ուսերե վեր ի՛նչ փոթորիկ,
Ի՛նչ փառփուսներ մագերու մեջ...
Տորենին հետ, հատիկ հատիկ,
Կը թափի ցողն իրիկվան գեջ:
Ու կ'ըղձա երգն երանության.
— Երնե՛, Էրան, երնե՛, Էրան.
Հարդը քեզի, մեզի ցորյան:—

Ու երբ ոսկվով ծեփվին կալեր.
Հարսերն ոսկի քողեր առնեն,
Եվ ցորյանի ձուլվին սարեր՝
Չոր գա լուսնակն օրհնել վերեն՝
Պիտի նվաղի երգն աղվական.
— Երնե՛, Էրան, երնե՛, Էրան.
Հարդը քեզի, մեզի ցորյան: